



திருவல்லிக்கேணி
ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிமாலை.



அ. இரங்கசாமிமுதலியார் சன்ஸ்

சென்னை :

பூமகள்விலாசம் பிரஸ்ஸில் பதிப்பித்தது.

இதன் விலை அனா 2.
1925

நெ-24. தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.



ஸ்ரீ

கிருஷ்ணசகாயம்

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிமாலை

கடவுள் வணக்கம்.

காப்பு-வெண்பா.

திருவல்லிக் கேணிவளர் ஜெயபார்த்த சாரதிமேல்
பருநல்ல நீதிமிழ் பாடுதற்கு—திருவல்லி
தருண மிதுகாக்கச் செளரி தமிழ்விளங்கக்
கருணைபுரி வேங்கடத்தான் காப்பு.

எழுசீரடி யாகிரிய விருத்தம்.

ஒருவனே தெய்வமல்லால் வேறேயில்லை யுயிரெல்லா மொன்
றாமே யுற்றுப்பார்த்தால், கருவிடமே வித்துமுத லுலகமாச்சு கதிரவனா
லுலகமெல்லாம் விளங்கநிற்கும், முருவான நட்சத்திரங்களிருபத்தேழி
லுள்ளபடி நடக்குமல்லால் வேறேயில்லை, பரிமளமே திருவல்லிக்கேணி
வாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (க)

அன்னசொல்லே காயத்ரி மந்திரமாகு மறிந்தவர்க்குத் தந்தை
சொல்லே வேதமாகும், மன்னுமஷ் டாக்ஷரஜெப மோட்சமாகும் வயங்
குபன் னிருவாழ்வார் முகுந்தனவார், தன்னிடத்தில் பெருமையுற்றா
லவரேதெய்வஞ் சத்தியமா யிம்மொழியை நம்பலாமே, பன்னுமவர்திரு
வல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (உ)

சயாமல் வாழ்ந்தாலுஞ் சுகமும்இல்லை இல்லிடத்தை விடவேறே
யிடமும்இல்லை, வோயாமற் பொய்யுரைத்தாற் சுகமும்இல்லை யூருடனே
பகைத்தாலு முயிர்க்குச்சேதம், தீயாக மூருமினி வனித்தியத்தில்
தெளிந்தோரைச் சார்ந்திடிலோ வனுகிடாது, பாயாருந் திருவல்லிக்
கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (ஈ)

பொறுமைபடைத்தோர்க்கு வொருபகையுமில்லைப் பொய்யுரை
யாமாந்தர்க்குப் பாவமில்லை, யறிவுடனேநடப்பவற் கிகழ்ச்சியில்லை

யடங்கிநின்ற மன்னவர்க்கு நின்தையில்லை, மறுமுதத்தை பாராற்கு வினையுமில்லை மனமறியாப் பொய்யுரைத்தாற்சகமுமில்லை, பருவமுள்ள திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (ச)

கொண்டவனைமதியாமல் பேசும்பெண்டு குடிக்கியமனவனைவிட வேறேயில்லை, பெண்டிரண்டு கொண்டாலுஞ் சகமுமில்லை பெருநெருப்பு சாகளவுந் துக்கந்துக்கம், அண்டிநின்ற விடமதனில் மோசஞ்செய்தால் ஆயுளுள்ள வரையும்வ ரலைவாரப்பா, பண்டுமறை திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (ரு)

அரியதனைப் பணியாத ஜென்மமெல்லா மவலமதே யெடுத்துதினம் பூயிபாரம், மருவுமன்பர் தனக்கிடறந் துரோகஞ் செய்தால் மறுபடியுங் கடைத்தேறு மார்க்கமில்லை, உறுதிமிக வுறவோடுமோசக்கார நுற்றதுணை யென்றவரை நம்பொணுது, பரவிவளர் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (சு)

உதயத்தின் வெய்யதனிற் காயும்பேரும் உத்தமரைக் கண்டுதுதியாதபேரும், மதியகன்று முக்தானைச் சேர்ந்தபேரும் மன்னுசுடலைப் புகையி னின்றபேரும், அதிகாலிற் பாலன்ன முண்டபேரும் ஆயுள்விருத்தி யின்றிமிகக் குறைந்துபோவார், பதியான திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (எ)

சந்திகாலத்தில் வெய்யிற் காயும்பேரும் சற்சனரைக் கண்டுதுதியாதபேரும், அந்தமிகு மில்லானைச் சேர்ந்தபேரும் மன்னிரவிற் பாலன்ன முண்டபேருஞ், கிந்தைமகி மோமபுகை பட்டபேருஞ் சிரஞ்சீவி யாயுலகில் விர்த்தியாவார், பந்தமுறந் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (அ)

வலிமையுடனேழைபொருள் பறிக்கொணுது வழக்கிருக்க வழக்கொன்று பேசொணுது, எளியாரை யெதிரிட்டுக் கொள்ளொணுது இரப்பவரை யுதாசினமாய்ப் பேசொணுது, சலியாத தூர்த்தர்களைச் சேரொணுது சற்குருவின்வாய்மொழியைத் தள்ளொணுது, பலிதலருந் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (ஈ)

அங்காடிக் கூடைகளைப் பறித்துத்தின்று லதனைவிட தரித்திரங்கள் வேறேயில்லை, சங்கையிலா திருந்தாலுஞ் சபையினின்று சத்தியங்க ளொருபோதுஞ் செய்யொணுது, தன்கணக்கை பேர்த்தெழுதி மோசஞ்செய்தால் சாகளவுஞ் சகமில்லை யலைவாரப்பா, பங்கில்வளர் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப்பணிசுவாயே. (க0)

புருஷனில்லாப் பூவைகுடி வாழ்க்கைசெய்தாற் புனியிலபகிர்த்தி யொடு நின்தையுண்டாம், கருஷருக்கும் புருஷருடன் கலந்துவாழ்ந்

தால் கலக்கமது வந்தாலுங் கமறிப்போகும், ரோஷமதை யடக்காம
லோங்கும்பெண்கள் உலகதனில்பட்டியெனும் வேசையாவார், பரிட்
சையுடன் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசு
வாயே. (கக)

முந்நாளிலிரணியன் ராவணனுமற்ற மூர்க்கரெலாங் கெர்வமதால்
முழுசிப்போனா, ரந்நாளிற் சிசுபாலன் சகடன்கஞ்ச னருந்தார்களவர
வர்க ளாகந்தையாலே, தன்னுலே தானழிந்தான் பதுமாகூரன் தரணி
யிலே யின்னமுண்டு வனந்தம்பேர்கள், பன்னுமறை திருவல்லிக் கேணி
வாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (கஉ)

அரியதமிழ்போதித்து முதவிசெய்து அன்புடனே மர்மமெலா
மறிந்துசொன்ன, குருவையினிவஞ்சித்து துரோகஞ்செய்தால் குறை
யாதபிணிவறுமைக் குடியாய்நிற்கும், கருதனைய பெரியோர்க ளுளத்
தைக்காண சதாசிவத்தா லருமையெனச் சாற்றலாகும், பருவமதிதிரு
வல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (கங)

சார்தகுணப் பெரியோரைச் சேர்ந்தபேர்க்குச் சஞ்சலமும்வினை
பிணியுமணுகிடாது, தாழ்ந்துவிதி கெட்டனென்று காலில்வீழ்ந்தால்
தள்ளிவிடப்போகாது தருமமல்ல, சேர்ந்திருந்த குடிவாழ்வைக் கலைத்
தபேர்கள் ஜெகமதனிலலைவார்கள் பசாசமாக, பாங்குடைய திருவல்லிக்
கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (கச)

கண்டபடி திரிந்தாலுஞ் சுகமிராது காமத்தையிச்சித்தால் வினை
விடாது, முண்டைகளைச்சேர்ந்தாலும் பௌஷிராது முன்கோபநாய்
களுக்குத் துணையிராது, சண்டைமுனை நிற்பார்க்கு உயிர்நில்லாது சண்
டிகளுக்குக் கொருபோதுஞ் சுகமிராது, பண்டிதவாய்த் திருவல்லிக் கேணி
வாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (கரு)

அன்னதானந்தவர் தானமில்லை யரிநாமம்விடவேறே மந்திரமில்லை,
சொன்னவஷ்டாட்சரமொழியே மோட்சமாகும் துணையான வாழ்வார்
கள் முகுந்தனுவார், தன்னிடத்தில் பொருமையுற்றால் தருமனுவார்
தையிழுள புருடனே தனஞ்செயனேயாவார். பந்துமறை திருவல்லிக்
கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (கசு)

பொருள்தேடி யுண்ணுமற் புதைத்துவைத்தாற் பொருள்காக்கும்
பசாசமெனச் சொல்லலாகும், யிருளடர்ந்தமூடருக்கு வாழ்விராது யித
க்கமில்லா கண்டகற்குச் சுகமிராது, மருள்பிடித்த காமுகற்கு வினை
யிராது மார்க்கமற்று நடப்பவர்க்கு விற்பயிராது, பருவமுறந் திருவல்
லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (கஊ)

மதியாதார் வாசல்வழி மிதிக்கலாமோ மனமில்லா விடத்திலன்னம்
புசிக்கலாமோ, சதிசெய்யுந் துரோகிகளைச்சேரலாமோ தமையனையுமன
நோகப் பேசலாமோ, வதிதிகளை யுதாசினமாய்ச் சொல்லலாமோ அரச
ரது பொருள்கவர்ந்து வலையலாமோ, பதியான திருவல்லிக் கேணிவா
மும்பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௧௮)

கொள்ளையிடுங் கள்ளருடன் கூடலாமோ குடியருட னுறவாடி
யிருக்கலாமோ, அள்ளியிடும்பிச்சைதனை விலக்கலாமோ அசலுடமைக்
காசைப்பட்டுவலையலாமோ, பெண்டிபிள்ளை பொருள்மனையும் நம்பலா
மோ புயியில்வெகு வுபாயமதாய்ப் பிழைக்கவேணும், பன்னுதமிழ் திரு
வல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௧௯)

மனமறிந்து பொய்சொன்ன லட்டாபாவி வாழ்வதென்ன வதனாலே
மகிழ்ச்சியென்ன, வனுசரிப்ப நேசர்கட்குத் துரோகஞ்செய்தா லாடு
பன்றிகொழியைப்போ லழிந்துபோவார், தனதான குடித்தனத்தைக்
கலைத்தபேர்கள் சாகளவுமலைவார்கள் பசாசமாக, பனுவாகத் திருவல்
லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௨௦)

வஞ்சகமேயனுதினமுஞ் செய்துசெய்து வாழ்வதனாற்பலனென்ன
மகிழ்ச்சியென்ன, கொஞ்சமெனவெண்ணுத பாவிநெஞ்சே கொடிதான
நரகத்திலழியப்போறாய், தஞ்சமென்று நல்லோரைச் சேர்ந்தாயாகில்
சகலகலை ஞானமது தரிசிக்கச் செய்வார், தஞ்சனதி திருவல்லிக் கேணி
வாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௨௧)

நல்லவர்க்குகோபமில்லை பெருமையில்லை நற்கதிக்குச்சமயமிதுவே
பட்சமுண்டு, நல்லவர்துற்குணமே பூஷணங்களாகும் வையகத்திலவர்
பெருமை சிரிக்கலாகுஞ், சொல்லினுமே யவர்குணம்வேறதாகும் சோதி
த்தால் நல்லோராற் காணலாகும், பல்லுயிர்களேத்துமல்லிக் கேணிவா
மும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௨௨)

உத்தமர்போல் வேதாந்தம் பேசிப்பேசி யுறுதியுளோர் யோர்பூ
சைசெய்யலாகும், கற்றறிமோழைகளில் நுத்திராட்சப்பூனை கலியுகத்தி
லிவர்கள்கில வேஷக்காரர், சித்தியுளப் புனிதருக்கு வெறிதானுண்டு
திக்கெங்குந் திரிவார்கள் பேயனைப்போற், பத்திவளர் திருவல்லிக் கேணி
வாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௨௩)

வாக்கியமேபரியோர்சொல் வேதமாகும் வரிசைமுறை தள்ளாத
வரே யோக்கியமாகும், யோக்கியமுட னடப்பவரே மறையோராவார்
உதவிசெய்யும் புண்ணியரே தெய்வமாவார், யோக்கியமுடன் புசித்தெ
ன்ன யீயாப்பாவி பிணமதனுக்கிடுபிண்ட சாதமாகும், பாக்கியமேதிரு
வல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௨௪)

குளித்தென்ன குழைத்தென்ன பூசித்தென்ன சும்பிட்டுக் கண் மூடி ஜபித்தாலென்ன, கனியுறவே கேட்பவருக் கியவேணும் கருத்தை நிலைநிறுத்த மெய்யைக் காணவேணும், ஒளித்திருந்து பேசுகின்ற பாவி கட்டு ஒருபோதுஞ் சுகமில்லை யொழிந்தநெஞ்சே, பளிங்கினைய திரு வல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (உரு)

சாபமதாற் பொல்லாங்கு வந்தானல்லோர் சற்குருவா தவனைமெல் லவிளக்கிக்கொள்வார், சோபமுடன் காமத்தைக் கலந்தபோதுஞ் சூட் சமதாய் சுருக்கிலதை நீக்கிவெல்வார், கியாபகங்கள் பிரண்டா லும்காத் துமாக்கள் கடுகெனவே வதனைமெல்லக் கண்டுகொள்வார், பாபமுறாத் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப்பணிசுவாயே. (உசு)

வழக்கிருக்க வழக்கொன்று பேசிப்பேசி வாரியதென் நவிலாவண் மைநெஞ்சே, ஒழுக்கமுடன் பெரியோரை யிகழ்வாய்பேசி யுலகத்தில் என்னமிகு பெருமைபெற்றாய், அழுக்கடைந்தமாதர் குழிக் கிச்சைவை த்தே யழிந்துமினிப்போகாதே யறையக்கேண்மே, அழகரினதிருவல்லி க்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (உஎ)

தன்னைத்தான் புகழ்வாரே பசாசமாவார் சற்குருவை மதியாதார் பிரேதமாவார், நன்மைகுண மில்லாதார் மூடராவார் நாரணனைத்துதி யாதார் நாகஞ்சேர்வார், வண்மையுடன் பாகவதம் படித்தபேர்க்கு வை குந்தபதவிது சொந்தமாகும், பன்னிகருந் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (உஅ)

முர்க்ககுண முண்டான லுயிர்க்குச்சேதம் மோகமதுமத்தனையும் ரோகமப்பா, மார்க்கமறி யாதவர்க்குக் கியானமில்லை வழிதப்பி நடப் பார்க்கு கிர்த்தியில்லை, வேர்த்தவுடற் பாடுபட்டு தருமஞ்செய்யார் வேட் டகத்தி லன்னமுணும் பாவியாவார், மார்க்கமுறந் திருவல்லிக் கேணி வாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (உசு)

எவ்வுலகு மோர்குடைக்கீ ழாண்டபோது மிறந்தொழிந்துபோ வரல்லாலிருப்பாரில்லை, யிவ்வுலகில்நீமாத்திரஞ்சாகேனென்றுமெண்ண மதைவிட்டுவிடுவேழைநெஞ்சே, தெவ்வுலகத்தெமது தர்வந்துவிட்டாற் றிருடனைப்போல் கீழ்மேலு முழிக்கப்போறாய், பவ்வுலகத் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (உஓ)

ஆபத்தையொழித்தவரை யெண்ணுவஞ்ச ரலைவார்களுரூபோ துஞ் சுகமிராது, கோபத்தைப் பாராட்டும் நாய்களுக்குக் குவலயத் தில் வாததுரோகஞ்சாறும், தீபத்தையாலயத்தி லவித்தபேர்கள் தீரா

கொடுநகஞ்சேர்வாரப்பா, பாபத்தைப்போக்கு திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியை பணிசுவாயே. (௩௧)

மனையாள்சொற் கேட்டினிகாய்க் கெட்டபேர்கள் வையகத்தில் கோடானகோடியுண்டு, தனியான வுத்தமிமே லாசைவைத்து தாணியிலே கெட்டவர்க ளனேகருண்டு, யினிதான்குதாடி யழிந்தபேரையிவ்வள வவ்வளவென் றெண்ணெனுது, பணியனுகா திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௩௨)

அடங்காதமுண்டைகளாற் குடிக்குநாசமஞ்சாமற்சபையில் நிற் பார் பழிக்குமஞ்சா, யடங்காமற் பேசுகின்ற மடையரோடே வாய்கொடுத்தால் மோசமப்பா பௌஷிராது, யொடுக்கிவழி நடவாதபெண்டைக்கொண்டா லுள்ளளவுந் துக்கமதுவுயர்ந்தேிற்கும், படங்குலவுந்திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௩௩)

உத்தமார்க்கு வறுமைமிகவந்தபோது முள்ளமிகக்கலங்கார்கள் மகிழ்ச்சிகொள்வார், சத்தியமாய் நடப்பவர்க்குயிடறேவந்தாற் றவிராயொருபோதுஞ்சத்தியத்தை, குற்றமதைநல்லோர்க்குப்பொல்லாற்செய்தாற் கோபமதை யெள்ளளவுந் காட்டமாட்டார், பத்திவளர், திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௩௪)

முழுதுணர்ந்தோராயினும் பொறுமையில்லார் முன்னில்வரு சாபத்தைவிளக்கமாட்டார், அழுதமுது புரண்டாலும் பலசித்தரனுப்போது முள்ளமதைநிறுத்தமாட்டார், வழுவில்லாச்சற்சனருக் கெதுவந்தாலும் வாற்றிவைப்பரனுகாமன்மன்னினிலே, பழுதில்லாத் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௩௫)

வெட்கமில்லா மோப்பிகட்குப் புத்திசொன்னால் வெள்ளிக்காய்க் கதையாக முடியுமப்பா, யக்குதொக்கு மில்லாற்கு முறைகளுண்டோ வடங்காத முண்டைகளுக் கெதிருமுண்டோ, கைக்கடங்காழுத்தமிக்குப் பெருமையுண்டாந் கடுமைவந்தா லுலகமெல்லாந் கலங்கிப்போகும், பக்குவஞ்சூழ் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௩௬)

கொண்டவன்சொற்றடுத்துலவும் பெண்டுதன்னைக் கொடிதானபிணியெனவேகூறலாகும், அண்டினவர்க்குத் தருமமதுகணவன்செய்தால்கபடழிக்குமணவாளன் மகிழ்ச்சியென்ன, கண்டவற்கும்பிள்ளைபெண்கள திகமாகிக்காசினியிலுண்டாகுந் கருதிப்பாரே, பண்டையுருமறைபுகலுமல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே.

அரியாணப்பேதமா யெண்ணபேர்க ளலைவார்கள் அலகையைப் போல மோட்சமில்லை, கருவாமரசவாதசீவபிந்துகட்டிகட்டால் மூதேனி

கைவிட்டேகாள், வருவானகாயமதை விருத்திசெய்தால் உள்ளபடி ரசவாத முடியும்பா, பரிவுடைய திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௩௮)

கொண்டபெண்டை சோரவைத்து கூத்தியாண்டால் குடிவாழ்க் கையுதவாது வியாதிசொந்தம், கண்டவனையுறவாடி காமத்தாலேகண வனையே பிரித்துகொடுத்துரோகஞ்செய்தால், ஒண்டிபனைமரத்திலுறும் பசாசமாவா லுழலுவன்காணொருபோதுஞ்சேரமாட்டாள், பண்டிவருந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௩௯)

மக்கள்பெண்டுதான்வாழ மனதிலெண்ணி வழக்காடியானையிட் டிப் பொருளைத்தேடி நிற்குமென்று பொங்காதேபாவிநெஞ்சே நீயே கும்வழியுனக்கு உதவியாமோ, சிக்குமிசுவஞ்சமதுசெய்துகெட்ட திரு டர்களைப் பார்த்திருந்து மடடாதம்பி, பக்குவர்கூழ் திருவல்லிக்கேணி வாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௪௦)

சந்ததமும் ஸ்திரீகள் தமைச் சேர்வார்தங்கள் சரீரமிக மெலிந்து விடுமழகுபோகும், விந்துவிடலுடலெல்லாம் வெந்துபோகும் வீரியமு மற்றுமேமெலிந்துகேளா, சிந்தையதுநிலையாது வறுமைபாலே தீராத பிணியுற்று திகைக்கப்போறாய், பந்தமுறுந்திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௪௧)

முற்றிலும்வாசித்துணரா மோழைகட்கு முண்டைகட்கு வாய் மதத்தாடகந்தையுண்டாம், வைத்ததமிழ்கரைகண்ட பெரியோரெல் லாம் வணக்கமுண்டு தனைப்புக்முமாட்டாரப்பா, அத்தியதுபோலுடலம் பறுத்துவெய்ய ரகந்தைமிகப்பேசி யவரழிந்துபோவார், பத்தியுடன் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௪௨)

ஒரெழுத்தைச்சொன்னாலுந் தெளிந்தசீடருள்ளநான்வரைக்கும் பூசைசெய்வார், சீரெழுத்தைப் பலகாலுமுடருக்குச்சொன்னால் சிந் தையதுநோவதல்லாற்சுகமிராது, வேரெழுத்தைக் கண்டோரைநோகச் செய்தால் வெந்தணலால்முண்டிலகிலழிந்துப்போவார், பார்மகிழ்ந்திரு வல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௪௩)

எண்ணியெண்ணி நெஞ்சலர்ந்துபோவதல்லா லேழைமதிலதன லேயாவதென்ன, குண்ணிகுண்ணியழுதாலு மாவதுண்டோ கொழு த்துமுன்புசெய்ததெல்லாம் வீணாய்ப்போமோ, நண்ணியெண்ணிசெய் யாமல்போனபாவி நமன்கையிற்படப்போறாய் நாளைநீதான், பண்ணி யுறுவானவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப்பணிசுவாயே.

வெட்கம்விட்ட மோப்பிகட்கு துரைசோறென்பார் வெளிப்பட்
டால் தெரியுமந்த பேச்சுதானே, அக்குதொக்குமில்லாதபெண்களப்பா
வாளனுக்கு வணங்கிதனி பேசமாட்டார், நக்கியெனும் நாய்களுக்கு
வெட்கமுண்டோ நால்வநகைசெய்தாலு மீனமுண்டோ, பக்குவர்குழ்
திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சௌ)

நடக்கையெலார் துர்நடையாய் நடந்ததுரோகி நடுநிலையாய்ச்
சபைதனிலேநீதிபேசி; அடுத்தவரைக்காராமற் பணத்தைச் சேர்த்து
வதனாலேவாழ்ந்துளுத்ததென்ன, கடுத்தமுகம்பெரியோர்முன் கோப
ஞ்செய்து கண்காட்சியென்னகண்டாய் நெஞ்சேகூற்றின், படற்கஞ்சா
திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சசு)

முன்வருங்காரியத்தை யெண்ணுமற்செய்தால் மோசம்வரும்பின்
னாலே மூழ்கிப்போவாய், தன்னிடத்தில் மகிமைமிக யிருந்தபோதுந்
தாழ்ந்துலகில் நடந்தாலே விளங்குமப்பா, சின்னலெல்லாம் சங்கிதமா
ய்ச் செய்வார்நல்லோர் சிலுமிஷமாய் நினைத்தவர்க ளழிந்துபோவார்,
பன்னுமறை திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசு
வாயே. (சஎ)

ஆரியசுத்தாடினுமோ சமுசாரத்தி லகப்பட்டோர்வெறியனைப்
போல் தேறமாட்டார்; காரியத்தைமறவாதே மோசம்மோசம் கடை
வழிக்கு மிதகளெல்லாமுதவாதப்பா, வீரியத்தைப்பேசியவர் பொறு
மையற்றால் வெகுளியைப்போற் றிரியாதேயுன்னிப்பாரு, பாரிலுயர்திரு
வல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (சஅ)

குடியனைப்போல்வெறியனைப்போல் குழந்தைபோலுங் குறியற்ற
பெரியோர் களிநுந்தபோதும், வடியன்னம்பூத்திருக்கும் தணலின்மீது
வைப்பாரோ கையதன்மேல் மோசம்மோசம், கடுமைவிட்டுப் பொறு
பொறு பாவிநெஞ்சே கண்ணனைதியானிக்கின் மோட்சமுண்டாம், படி
புகழந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே.

ஆங்காரகாலமதி லகந்தைசெய்தா லத்தனையுந் தப்பியடாவினாய்
ப்போகுஞ், சாங்காலம்வரும்போது யிவைகளெல்லாஞ் சத்தியமாய்
வினையாக மூளுமப்பா, நீங்காமலரிநாம மந்திரத்தை நிர்மலமாய் நினைவு
ற்றால் மோட்சமுண்டு, பாங்காநுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்த
னிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௬௦)

நல்லோர்கள் பொல்லங்கு செய்யச்சொல்வார் நம்பியதை செய்
தாலே தம்பிகேளா, செல்வமுண்டு கீர்த்தியுண்டு புண்ணியமுண்டு

ஜெகத்திலிதைக் கேட்போர்க்கு மோட்சமுண்டு, பொல்லார்க நன்மொழிதான் சொன்னபோதும் புகழ்ச்சியில்லை கீர்த்தியொடு புண்ணியமில்லை, பல்லாண்டே யோங்குவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிதசாரதியைப் பணிசுவாயே. (ருக)

தேசமதிற்சாலங்கள் மகாத்துமாக்கள் செய்வார்கள் நாமதற்குய் வோமாகில், ஆஸ்பதமாய் நரகத்திலிறந்துபோவா யவர்களுக்குப் பேதமில்லை யாவுமொன்றே, வாசமுறும் நல்லோர்கள் மகிமைகாண வையமதி லெவர்களுக்கு மரிதுசொன்னேன், பாசமுறந் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிதசாரதியைப் பணிசுவாயே. (ருஉ)

பொய்யுலவும் பெண்களுக்கு கோபமுண்டாம் பொங்குபுனல் காட்டிசத் தியமுஞ்செய்வார், மெய்பேச முத்தமிக்கு உயிர்போனாலும் வெளிபட்டே சத்தியத்தை விரும்பமாட்டார், கையுதவிச்செய்பவர்கள் பெருமைபேசார் கடைகெட்ட வுலுத்தர்கட்கு வாயுண்டாகும், பையரவத் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனித சாரதியைப் பணிசுவாயே.

சதமான பெருமைதனை மறக்கவேண்டாம் சத்தியத்தை யொரு போது மழிக்கவேண்டாம், மதமான வாங்காரம் கொள்ளவேண்டாம் மர்மமுளமந்திரத்தை விரிக்கவேண்டாம், யிதவுரைக்கும் வீணர்சொல்லைக் கேட்கவேண்டாம் ஈனருடனுறவாடித் திரியவேண்டாம், பதமாருந் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிதசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ருச)

அன்பின்றி பூசைமுகத் தென்னலாபம் ஐயமிடா ரிருந்தென்ன வுதவியாகும், தன்மையில்லா கருமமது விளங்காதப்பா தானென்று மாண்மையுளா னுசமாவான், மின்மையினிற் செய்தவொரு நன்மை துன்மை எள்ளளவும் போகாம லனுசும்பா, பன்னிபுகழ் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனித சாரதியைப் பணிசுவாயே. (ருரு)

நிக்சயமாயென்வார்த்தைக் கேட்பாயாகில் நீபோகும்வழிகளுக்கு மோட்சமுண்டாம், அட்சயமாம் பொறுமைதன் சத்தியங்க ளன்னை தனைக்கைக்கொண்டூற் றெய்வமாவாய், லட்சணமாய்ப் பெரியோரைச் சார்ந்தாயாகில் நரகமற்று மோட்சமுண்டு நம்புநம்பு, பட்சமுறந்திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிதசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ருசு)

இடியதுபோலேழைகள்மேல் பழியைச்சாற்றி யென்னபலன் அனுபவிப்பாய்வையமீது, வடிவமிகுதனக்குறல்ல காலம்வந்தால் மண்மீது வுபகாரஞ் செய்யவேண்டும், கொடியமகா பாவியென்று பெயரைத் தேடி சுவலயத்தி லென்னபலன் காணப்பெற்றாய், படிபுகழூர் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனித சாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு௧)

உத்தமர்சொற் பொருளுடையோன் கேட்கமாட்டார் வுடலமதி
 ற்வலுவள்ளோ றொடுங்கிப்பேசார், சத்தியத்தை நீனையாற்கு வாழ்வி
 ராது சபலசித்தப்பேய்களுக்கு துக்கஞ்சேரும், பத்தியுள்ளமானவற்
 குக் கிலேசமில்லை பண்புளர்சொல் லொருக்காலும் பழுதிராது, பத்தி
 வளர் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே.

ஆவென்றேவாய்திறக்குஞ் சோற்றைக்கண்டா லண்டசராசரமா
 கும் புவனமெல்லாம், தேவிமிசை வருசிவனாற் காண்பதல்லாற் றுநீகி
 ருஷண மகிமைதனைச் செப்பக்கேண்மே, ஒமென்று மஷ்டாட்சரத்
 தைவிட வேறேயில்லை வறுதியாய் நம்புநீயுஞ்சொன்னேன் சொன்
 னேன், பாவனமே திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப்
 பணிசுவாயே. (ருக)

உறவென்றுசடலத்தை நம்பவேண்டாம் உதவாதையனித்தியத்தி
 லேழைநெஞ்சே, மாமேழுந்துளைத்தபிரா னடியைப்போற்றி மாளாய்
 நீசிரஞ்சீவிபாகவாழ்வாய், வரமென்றுசொல்வதரி மந்திரமாகும் மறவா
 மலெப்போதுந் தியானஞ்செய்வாய், பரமென்னுந் திருவல்லிக்கேணிவா
 ழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (சு௦)

ஆங்காரமதமெல்லாங் கொஞ்சகால மறிந்திருந்து பேரொளியை
 நினைக்கமாட்டார், தீங்கான செயல்தனைக் கண்டுந்நுஷ்டர் கிந்தையிலே
 வணுவளவு நீக்கமாட்டார், வாங்காதே யருகிருந்து நல்லோர்சொல்லை
 மனதுற்றந் தெளியார்கள் மடையரப்பா, பாங்கான திருவல்லிக்கேணி
 வாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (சுக)

மெய்போலே பேசுவார்கள் பிரட்டையெல்லாம் வீணாவர் வே
 சைகளைக் கெடுக்கவெண்ணி, கைமீது கைபோட்டுக் கொடுப்பாரந்தோ
 கைப்பொருளைப் பறிப்பதன்றி யவனைக்கூடப், பொய்யாலே வருவ
 தென்ன வலைந்தநெஞ்சே போதனையையுய்த்துணர்ந்த மலைபோகிப்,
 பையனையிற் றிருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணி
 சுவாயே. (சுஉ)

ஏழைகள்மே லஞ்சமற் பழியைப்போட்டு யில்லையெனக் கூலி
 தனை யெடுத்துக்கொண்டு, வாழ்வதென்ன யிப்புலியி லனித்தியத்தில்
 வைத்துயெங்கே போவாய்நீ மடமைநெஞ்சே, கோழையுடன் ஷேப்
 பமதுகட்டிக்கொண்டு குளறியுயிர்போகும்டா பாவிநெஞ்சே, பாழியு
 டன்திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே.

மாடுபோற் சுமைகூலி கொடாதபாவி மன்றரசவாமிக்குப் பிரா
 ர்த்தனைகள்செய்து, ஆடுவெட்டிப் பொங்கலிட்டு பலிகொடுத்து ஆவ
 தென்னவதனலைவலைந்தநெஞ்சே, தேடுகின்றபொருள்தனைத் தருமஞ்
 செய்யார்தேவியர்க்குச்சேர்த்து வைத்தால்மானம்போகும், பாடலுறுந்
 திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (சுங)

கனிப்புடனேவோதிவைத்த குருவுக்கீயார் கடைகேடாய் முடிவத
 னில் நாசமாவார், அனுசரிப்பார் நேசர்கள் கையடித்துப் பின்னையதை
 மறந்தா லாசார மன்னர்சொல்லார், கனியடா வந்தாலுந் தந்தையே

தள்ளாம லன்னவரைக் காக்கவேணும்; பணியனுகாத்திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (சுரு)

தேங்காத பெரியோர்சொல் லமுர்தமென்று திருடர்களுக்கறிந்து கொளுந் தெளிவுமுண்டோ, நீங்காதகாமுகற்கு தியானமுண்டோ நிலைகாண மூடருக்குவிவேகமுண்டோ, வாங்காததுன்மார்க்கப் பேய்களுக்கு வழிகண்டுநிலைசாரு வண்ணமேது, பாங்கான திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (சுசு)

வேசையர் கட்கதிமாய் சூதிற்றேர்ந்து வேடமதுதரித்துதண்டனென்றுகூறத், தோஷியவள்மெய்யென்றே யவளைநம்பி தொண்டுசெயும்விதக்கடனை சொல்லொணாது, யேசிடவேமுடிவதனி லென்னகண்டாய் இலவுகாத்தகிள்ளையைப்போ லாளுளந்தோ, பாசமுறந் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (சுஎ)

கற்றோர்க்கு மனங்களிக்க பணிகள்செய்யார் காமுகற்குப்பணிவிடைக ளனந்தஞ்செய்வார், சுத்தமகாத்துமாக்களுக்குத் தொண்டுசெய்யார் சூதுகற்றபுலையருக்குத்தொழும்புசெய்வார், மெத்தமெத்த கர்மமதை யிகழ்ந்துகொள்வார் வெறிபிடித்த பேய்களின் விதங்களப்பா, பத்தர்தொழுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (சுஅ)

தலைமுழுக்குரான்குமூன்றிற் ஸ்ரீகடன்னைத் தடமாடிவியாதியினர் சமாதியாவார், பிலமென்று மனம்போனபடிநடந்தார் பிரியாதபிணியடைந்து பசாசமாவார், நலமென்னும் பெரியோர்சொல் கேட்பதெல்லாம் நற்கதியு யிகமதனிற் கீர்த்தியுண்டாம், பலனுதவுந் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (சுசு)

எண்ணையிட்டுத் தலைமுழுகி கலவிசெய்தால் இறந்திவாய் சமர்த்தோடும் பேசவேண்டாம், தண்ணியது மூன்றுபிழை பொறுக்குமப்பா தலைமுழுக்கு வொரேவிசையார் றப்பாமற்கொல்லும், மன்னுபூவிலக்கமதுகண்டுதானுமாளளவு மெமவாலததீராதப்பா, பண்ணினிகர் திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (எ0)

காமத்தால்மகிழ்ச்சி யென்றுஞ் சந்தோஷமென்றுங் கண்டதப்பா தீராதவியாதியாகும், காமத்தால் முன்னாலே கெட்டபேர்கள் தரணியிலே யனேகருண்டு சாற்றொணாது, நேமத்தா வரியானைத் தியானஞ்செய்தால் நிர்மலமாம் பதவியதைச் சேர்ந்துவாழ்வார், பாவத்தை விலக்கு திருவல்லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (எக)

மூர்க்ககுண துன்மார்க்க சேட்டையெல்லா முன்னுக்கு விப்போது காட்டுமப்பா, மார்க்கமீதென் றறியாத கசடரெல்லாம் வல்லமைவாய் வீண்பேச்சு பேசுவார்கள், யோர்க்குமோ மூடருரை வையகத்திலெந்நாளுஞ் சுகமில்லை துக்கமாகும், பார்க்கவரும் திருவல்லிக் கேணிவாமும்பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (எஉ)

வெறியரைப்போன் மூர்க்கரைப்போன் குழந்தைபோ லுருகாட் டி வலிமைபேசி, நெறிகுறிந் ளதைக்காண்ப தல்லால்வேறு நிந்தையது சொன்னாலும் பாவமப்பா, பெரியோர்கள் குணமதுவோ வனந்தருபம் பேய்குணத்தால் நம்மாலேயறிவதில்லை, பரவிலுயர் திருவல்லிக்கேணி வாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (௭௩)

வெறியர்மத்தகர் காழுகர்போற் குழந்தைபோ லுமெய்யரைப்போ லுமையைப்போல் மேலோர்கள் தாங்கள், நெறிகுறிகளதைக்காண நம் மாலில்லை யாகவதைரியே நினைக்கவேண்டாம், பெரியோர்கள் குணமறி யவனந்தமுண்டு பிசாசுபிகர் மாதரைக் காணமாட்டார், பரவிலுயர் திரு வல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௭௪)

ஊரடித்துப் பொருள்தேடி வீட்டில்லைத்தா லுனக்கென்னலாப மதில் நரகமல்லால், மாரடிக்கு யழுதகதை யட்டாதுரோகி வாழ்வதெ ன்னவேழைபொருள் விஷமேயல்லால், ஆர்படைத்து யார்வாழ்ந்தார் பூமிமீதி லறிந்திருந்துயென்னவுந்தன் வஞ்சநெஞ்சம், பார்படைத்ததி ருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௭௫)

நிலைகாணு சமுசாரக் கடல்முழ்கி நீந்துவதேன்கரையேறவுன்ன லாமோ, விலைமாதர் செய்மோக வலையுட்சிக்கி மீளாம லெந்நாளுமழிந் தாயப்பா, தலையான பெரியோரைச் சார்ந்தாயாகில் தகைச்சேருமுத்தமி யாம் நிலையைச்சொல்வார், பலனோங்குந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார் த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௭௬)

அழகிருந்து முடல்பருத்து மந்தமுண்டா யமரிக்கையுள்ளவன் போலடங்கிப்பேசி, முழுக்குக்காற்குளித்தாலு மென்னலாபம்மோகம் தான்வெறிகொண்டு திரியுமாதர், எழலகன்றநாய்போல வீதிதோறும் மிழந்தகதைபோன்மாதர் புத்திகண்டாய், பழியகலுந் திருவல்லிக்கேணி வாழும்பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௭௭)

லட்சணமா யிருந்துமென்ன பாரதனி நல்லவளா யிருந்துமென் ன வபத்தைதன்னி, விட்டமுடன்முறையிலாப் புருடர்தம்மை யிச்சி ப்பதால்கிடைக்கும் லாபமென்ன, கஷ்டமுள்ளவெம்புரத்திற் றாதரு ன்னை கட்டியடித்திழுப்பதல்லாக்கருதிப்பாராய், பட்சமுறந் திருவல் லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௭௮)

மெய்போலேகணவனுக்கிதவுபேசி மேன்மேலுமுறவாடி வேண்டி க்கொள்வார், நெய்யாலும் பாலாலும் உபசரித்து நேர்மைபெறவேகும் பிட்டு நித்திரைகொள்வார், ஐயையோபாவி யிவள்மனதை யறியாமலவ ள்நிலையி னிற்பதேனோ, பையரவி நடித்தோன்வா ழல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (௭௯)

தெருவிலேயமர்வினைக்கு மோப்பிகட்கு தயவேதுபயமேதுதெய் வமேது, யிருநிலத்தி லவர்க்கொருவர் நிகரமேது கணவனுக்கு மஞ்சவ

ளோ வஞ்சாளப்பா, மருவிமன் னைச்சகிக்கும் வண்மைவிட்டேமாதவர்
க்குத் தொண்டுசெய்யும் வழியைத்தேடி, பருவமுயர் திருவல்லிக்கேணி
வாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அ௦)

அடிபாவிசண்டாளி கணவன்நன்னை அஞ்சாமல் வஞ்சித்து கபடு
பேசி, வடிவில்லாமுடவனுக்கு வேணதீந்து மனமகிழ்வாயிச்சித்தே மா
னமற்று, முடுகியுயிர்வேளைதன்னில் முழிபிதுங்கி எம்புரத்திற் சமூலப்
போராய், படிபுகலூர் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதி
யைப் பணிசுவாயே. (அ௧)

களள்மனப்புருடரது வறவுகொண்டே கட்டியவளனைந்தசுகங்க
மூலப்போமோ, எள்ளளவு மிரக்கமில்லா தூதர்தம்மா லெமனுலகிலெரி
தழுவச்செய்வாரந்தோ, வுள்ளபடியதுபவத்தை யெடுத்துச்சொன்னே
நெருவரையும்விடுவதில்லை யுறுதியாகப், பள்ளிகொள்வானுறைதிருவ
ல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (அ௨)

தன்கணவன் மன்மதனைப்போலேயோங்க சற்பனைசெய்சண்டாளி
தரணிமீது, கன்மமிகு வருமிகட்குப் பொருளைத்தந்தே காதலுடனே
யவரைச் சேர்வதென்னே, அந்நிதமா எம்புரத்திலிவளையந்தோ வக்கி
னியிற்றன்றானுகையிற் றுணையார்செய்வார், பன்னரிய திருவல்லிக்கேணி
வாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (அ௩)

கொண்டவனைக்கருதாமல் மோசஞ்செய்யும் குடிகேடிகவையமதில்
அலைவாள்வீணே, கண்டபடி கண்டவரை வழிகளாட்டி கடைக்கெட்ட
நாய்களைப்போல் கலப்பதென்னே, தெண்டனைக ளிவடனக்கு எமலோ
கத்திற்செய்வதல்லா நரகினின்றுமீளாதப்பா, பண்டுமறையோதுமல்லி
க்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (அ௪)

கொஞ்சத்துக்கொருவர்பொருள்மீதிகொண்டாயே குடிவிளங்கமா
ட்டாயப்பா, வஞ்சகமெமன்மீதுசெய்துநீயும் வாரியதென் னவினலுகிர
மடமையோனே, நெஞ்சரியப் பொய்யுரைத்தாற் றிருகுறிந்காள் நிச்
சயமாயென்மொழியை நம்புநீயும், பஞ்சரஞ்சேர் திருவல்லிக்கேணிவா
ழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (அ௫)

ஊரையடித்தடாபாவி யுலையிற்போட்டு வுள்ளாவுந்தீராத வினை
யையுற்றாய், போரடிக்குங்களத்தினிலே திருடியுண்டாற் பூவுலகிலுள்
ளளவும்பெருமையிலலை, மாரடித்தயேனழகளை நோகச்செய்தால் மகத்
தானநரகமப்பா மாண்டுநீங்கா, பாரடித்தோரேத்து திருவல்லிக்கேணி
வாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (அ௬)

இச்சையுட நெருவனையே மணம்புரிந்து யின்பமெல்லாந்தலைவி
திபோலனுபவித்தே, மச்சமவ்வதனை யிதராளுக் கொப்பாயப்பானென
வறைவதொ லடங்காப்பாவி லச்சையிலாள் மனம்போனபடி நடப்பாள்
ராச்சியத்திலவநடைக்கோரெதிருயில்லை, பச்சைநிறமாலோங்குந் திரு
வல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிட சாரதியைப் பணிசுவாயே. (அ௭)

பிரியத்திற்குச் சாம விருட்டுவிட்டில் பிரியமாய் பொருவனிடமிருக்
கும்போது, வருத்தமுடனவள் புருஷன் கண்டியேச வாய்புகைத்துப்
பேசாம லெழுந்துசென்றாள், கருத்திலின்பவளையிவ எப்பனென்றோர்
கண்காட்சி யாய்க்கண்டு கணக்கோவையா, பகுத்திலகுந் திருவல்லிக்
கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (அஅ)

ஏழைகளும் முதகண்ணீர் வீணும்போமோ எப்போது முன்குடி
க்குநாசமுண்டாம், வாழ்வதனைச் சதமெனவே வகந்தைபேசின் மாள
ளவுந்துக்கமுறுஞ்சுகமிராது, கோழையுளார் தமையடித்துப் பரித்துத்
தின்றார் குவலயத்திலுள்ளவன் குன்றப்பாவம், பாழியுறந் திருவல்
லிக் கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (அக)

மனையாட்டிமகிழ்ச்சியுற வார்த்தைபேசி வாழ்வதென்ன வதனாலே
முயற்சியென்ன, வினிதானபெரிபேர்சொல் கேளாதாலே எப்படியும்
கேடுவருங் கீர்த்திகுன்றும், சனியான தூர்நடையாய் வுலகிலுள்ள சகலர்
களும்நகைசெய்யு முடல்தானாகும், பனிமலர்கூழ் திருவல்லிக்கேணிவா
மும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (க௦)

புண்ணிபர்கள் பொருள்மீது யிச்சைவைத்தால் பிள்ளைபெண்க
ளொருபொதும்விர்த்தியாகாது, வெண்ணிமனமறிந்துலகில்மோசஞ்செ
ய்தர லதைவிடவும் பாபங்கள் வேறேயுண்டோ, மண்ணுலகில்சென்ன
மெலார் திரிந்துமென்னவண்மையுட னொருபொழுதுமிருந்தாலென்ன,
பன்னுலவுந் திருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசு
வாயே. (க௧)

முழுகியபின் னுடம்பெல்லா மஞ்சட்பூச மோப்பிகளும் பசித்தவ
ருக் கன்னமீயார், பொழுக்கிமிக்க கணவனுடன் மெய்ப்போல்பேசி ஓரா
ரையிச்சிக்குக் கொடியபாவி, அழுகாலம் வந்தடுத்தாற் கோதானங்க
ளபரிமிதயாய்ச்செய்யினும் விடுமோபாபம், பட்சமுடன் திருவல்லிக்
கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (க௨)

கணவனவன் தருமங்கள் செய்யவெண்ணி கடுஞ்சினமாய்க் கூச்ச
லிட்டே கதறிவீழும், பிணமனையாள் செத்தென்ன விருந்துமென்ன
பேயவளா லுனக்குவரும் புகழ்ச்சியென்ன, மணமுடையாலாகின்றோ
வையமீது மாட்சிமையு மிகபாசாதனம்வாய்க்கும், பணியனவுந் திருவ
ல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (க௩)

புருஷர்க்குவஞ்சகமாய் நடக்கும்பாவி பொல்லாதமுதேவி புழுத்
துமேனி, கர்ச்சித்துபருந்தோடு நாய்பிடுங்க மாட்டாமற்கண்டவர்களே
வருமேச, அருச்சித்துமலைவாளே மறுபிறப்பி லையையோயிடுக்கங்கள்
சொல்லப்போமோ, பறிசமுறந் திருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்தனிட
சாரதியைப் பணிசுவாயே. (க௪)

அருந்ததியைச் சாட்சிவைத்தே தாலிகட்டு மருமையுள்ளகணவ
னையே வகந்தைபேசி, பொருந்துமனதின்படியே வுலகில்வேறே புருஷர்
களையிச்சித்தே திரிந்தபாவி, தெரிந்திருந்து மவளுடனெயென்னநட்பு,

சேனுவல்கில்வாழ்வுறும் றீமையுண்டாம் பரிந்தவர்கட்கருள்புரியுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிதசாரதியைப் பணிசுவாயே. (கூரு)

ஸ்ரீங்காரஞ்செய்துபதி விரதையைப்போற்றேசலவுஞ் சபைநடுவினின்றுபேசி, போங்காலத் தாலவளு மசலிற்போக புத்தியில்லாதவளுடனே பொருந்தவென்றே, வாய்கொழுப்பாற் கண்டவரை வலுவிற்பேசி வலதுசொலுமுதேவி புழுத்துச்சாவாள், பாங்கான திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிதசாரதியைப் பணிசுவாயே. (கூசு)

பூமியிலேபொல்லாத பாவியென்று புண்ணியர்களெல்லவரும் புகழ்ப்பெற்றாய், காமிகளைச் சேருவதோ கபடமார்க்கம் கரையேற மாட்டாய்நீ கண்டுகொள்ளே, சீமையிலேயிரந்துண்டே திரிபவற்கு சிலவழித்தாற் பொருளதனை மேட்சமுண்டு, பாலிக்குந் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிதசாரதியைப் பணிசுவாயே. (கூஎ)

தருமமிகச்செய்தோற்குத் தாழ்விராது சற்குருவைநினைப்போற்கு குறைவிராது, மூர்க்கமுடனடப்போர்க்கு வாழ்விராது முண்டைகளுக்கீந்தபொருள் முன்வாராது, தீர்க்கமுளபெரியோர்க்குச் சினமிராது திறமையுள்ளோர் சொல்லென்றற் தவிரமாட்டார், பாருலவுந் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிதசாரதியைப் பணிசுவாயே. (கூஅ)

சௌரிதமிழ் படித்தவர்க்கு கியானமுண்டாய் சந்ததியோ டயிஸ்வரியம் தழைத்துவோங்கும், எவர்களுமேகொண்டாடும் கீர்த்தியுண்டாமெழில்பார்த்த சாரதிதுணையுண்டாகும், தவறில்லாவாழ்வாரா தியர்களுடே சத்தியமாய் கலந்திருப்பார்வையகத்தில், பரவிவளர் திருவல்லிக் கேணிவாழும் பார்த்தனிதசாரதியைப் பணிசுவாயே. (கூகூ)

சிங்காரமாயிலகுந் கருடன்மீது சிறப்புடனே பன்னித்திராழ்வார்குழப், பொங்குந்திருப் பாற்கடலிற் சேடன்மீது புகழுடனேபள்ளிகொளு மரங்கநாதன், செங்கண்மாற் நிருவல்லிக்கேணிதன்னிற் நிகழ்பார்த்தசாரதியே சிறியேன்றன்னே, பங்கமிலாதருளும் திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிதசாரதியைப் பணிசுவாயே. (கூ00)

தனிவிருத்தம்.

இசையோடுபாடுஞ் சங்கீதமதைவிட

யின்னதென்றறிவனோ குங்குமமதை

அசையாதேசுமந்திடுங் கழுதையெனினு

மதனழகையறியுமோ கற்கண்டுசுவையை

விசையாகவேயெழுங் காகமறியுமோநாய்

வீறுதேங்காருசியை யறியுமோகுருடன்

உசிதமாணிக்க யொளிவனோங்க

ளோங்குமாற்பெருமைதனை மூடனறிவானோ.

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிமலை

முற்றிற்று.

